II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV 92/106/EØF

af 7. december 1992

om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75 og artikel 84, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets direktiv 75/130/EØF af 17. februar 1975 om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport (jernbane/landevej) mellem medlemsstaterne (4) er flere gange blevet ændret; i forbindelse med nye ændringer bør der for at skabe klarhed foretages en omarbejdelse af nævnte direktiv;

det indre marked vil medføre en stigning i samfærdselen, og Fællesskabet bør derfor tage de midler i brug, der er nødvendige for at forvalte transportressourcerne bedst muligt i samfundets interesse, hvilket indbefatter anvendelse af kombineret transport;

de stigende problemer i forbindelse med vejenes overbelastning, miljøet og færdselssikkerheden kræver af samfundsmæssige hensyn til yderligere udvikling af kombineret transport som alternativ til vejtransport;

der bør træffes foranstaltninger, der muliggør udvikling af transporttekniske fremskridt i overensstemmelse med de forskellige transportformers kombinationsmuligheder og transportørernes og transportbrugernes særlige midler og behov; sådanne foranstaltninger bør være rettet mod kombineret transport, der knytter transport ad vej sammen med andre transportmåder som jernbane, transport ad indre vandveje og søtransport;

fritagelsen for kvantitative restriktioner og afskaffelsen af forskellige endnu bestående administrative hindringer for vejtransporten vil kunne fremme en øget anvendelse af kombineret transport;

for at kombineret transport skal kunne føre til, at presset på vejene lettes, bør denne liberalisering kun vedrøre vejstrækninger af begrænset længde;

liberaliseringen af de indledende og afsluttende vejstrækninger af en kombineret transport bør udvides til også at gælde for kombineret transport ad søvejen, hvis den strækning der tilbagelægges til søs, udgør en væsentlig del af denne kombinerede transport;

Kommissionen skal hvert andet år, første gang inden den 1. juli 1995, aflægge beretning om anvendelsen af dette direktiv;

kombineret transport vil ligeledes kunne gøres mere attraktiv ved fremmende foranstaltninger, og det vil derfor være hensigtsmæssigt at nedsætte afgifterne for besiddelse og brug af erhvervskøretøjer, i det omfang de transporteres med jernbane, og at fritage indledende og afsluttende vejstrækninger for alle bestemmelser om obligatoriske tariffer;

(1) EFT nr. C 282 af 30. 10. 1992, s. 8.
(2) Udtalelse afgivet den 20. november 1992 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
(3) Udtalelse afgivet den 24. november 1992 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
(4) EFT nr. L 48 af 22. 2. 1975, s. 31. Direktivet er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 881/92 (EFT nr. L 95 af 9. 4. 1992, s. 1).

der bør skabes bedre muligheder for, at transport for egen regning kan udføres som kombineret transport;

nærværende direktiv må ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser for så vidt angår fristerne for gennemførelse og anvendelse af de direktiver, det er en omarbejdelse af —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv finder anvendelse på kombineret transport, jf. dog forordning (EØF) nr. 881/92 (1).

I dette direktiv forstås ved »kombineret transport«: transport af varer mellem medlemsstaterne, hvorunder en lastvogn, påhængsvogn, sættevogn med eller uden trækkende køretøj, et veksellad eller en container på 20 fod og derover anvender vej til den indledende eller afsluttende strækning og til den resterende strækning anvender jernbane, indre vandveje eller søvejen, når denne strækning er over 100 km i lige linje, og den indledende eller afsluttende vejstrækning tilbagelægges:

— enten mellem det sted, hvor godset læsses, og den indladningsbanegård, der ligger nærmest, for så vidt angår den indledende strækning, og mellem den udladningsbanegård, der ligger nærmest, og det sted, hvor godset losses, for så vidt angår den afsluttende strækning

— eller inden for en radius på 150 km i lige linje fra laste- eller lossehavnen.

Artikel 2

Hver medlemsstat skal senest den 1. juli 1993 fritage de i artikel 1 omhandlede kombinerede transportformer for enhver kontingent- eller bevillingsordning.

Artikel 3

Ved kombineret transport for tredjemands regning skal et transportdokument, som mindst opfylder bestemmelserne i artikel 6 i Rådets forordning nr. 11 af 27. juni 1960 vedrørende afskaffelse af forskelsbehandling med hensyn til transportpriser og transportvilkår, udfærdiget i henhold til artikel 79, stk. 3, i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (2), suppleres med angivelse af indladnings- og udladningsbanegårde for jernbanestrækningens vedkommende eller af laste- og lossehavne for den strækning, der tilbagelægges ad indre vandveje eller ad søvejen. Disse oplysninger påføres inden transportens udførelse og bekræftes ved stempling, der foretages af jernbane- eller havneadministrationerne på de pågældende banegårde eller i de pågældende flod- eller søhavne, når den del af transporten, der foregår henholdsvis med jernbane eller ad indre vandveje eller ad søvejen, er afsluttet.

Artikel 4

Enhver transportvirksomhed, der er etableret i en medlemsstat og opfylder betingelserne for adgang til erhvervet og til markedet for godstransport mellem medlemsstaterne, har ret til i forbindelse med en kombineret transport mellem medlemsstaterne at udføre transporten på de indledende og/eller afsluttende vejstrækninger, der udgør en integrerende del af den kombinerede transport, uanset om disse vejstrækninger passerer en grænse.

Artikel 5

1. Kommissionen forelægger hvert andet år, første gang inden den 1. juli 1995, Rådet en beretning om:

— den økonomiske udvikling inden for kombineret transport

— fællesskabsrettens anvendelse på dette område

— fastlæggelse af eventuelle nye foranstaltninger til fremme af kombineret transport.

2. I forbindelse med udarbejdelsen af den i stk. 1 omhandlede beretning bistår medlemsstaternes repræsentanter Kommissionen ved indsamlingen af de nødvendige oplysninger.

I beretningen analyseres oplysningerne og de statistiske data, navnlig vedrørende:

— trafikforbindelser i form af kombineret transport

— antallet af køretøjer (idet vogntog kun tæller som ét køretøj), veksellad og containere, der er transporteret i de forskellige trafikforbindelser

— transporteret mængde

— udført transport i tons-km.

Beretningen kan efter omstændighederne indeholde forslag til, hvorledes disse oplysninger og situationen inden for kombineret transport kan forbedres på længere sigt.

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 881/92 af 26. marts 1992 om adgang til markedet for vejgodstransport i Fællesskabet, som udføres fra eller til en medlemsstats område eller gennem en eller flere medlemsstaters områder (EFT nr. L 95 af 9. 4. 1992, s. 1).

(2) EFT nr. 52 af 16. 8. 1960, s. 1121/60 (Specialudg. 1959-1962, s. 56).

Artikel 6

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at de i stk. 3 anførte afgifter, der gælder for køretøjer (lastvogne, trækkende køretøjer, påhængsvogne eller sættevogne), som anvendes til kombineret transport, nedsættes eller refunderes enten med et fast beløb eller med et beløb i forhold til den strækning, køretøjerne tilbagelægger med jernbane, inden for de grænser, på de betingelser og efter de retningslinjer, som medlemsstaterne fastsætter efter konsultation af Kommissionen.

De i stk. 1 omhandlede nedsættelser eller refusioner indrømmes af den medlemsstat, hvor køretøjerne er registreret, på grundlag af den strækning, der tilbagelægges med jernbane inden for denne stat.

Medlemsstaterne kan dog ved indrømmelsen af disse nedsættelser eller refusioner tage hensyn til den strækning, der tilbagelægges med jernbane enten delvist eller fuldstændigt uden for den medlemsstat, hvor køretøjerne er registreret.

2. Med forbehold af de bestemmelser, der fastsættes i forbindelse med en eventuel tilpasning på fællesskabsplan af de nationale ordninger for afgifter på erhvervsmotorkøretøjer, kan køretøjer, der udelukkende anvendes til træk ad vej på indledende eller afsluttende strækninger, som indgår i en kombineret transport, fritages for de i stk. 3 anførte afgifter, hvis disse pålægges enkeltvis.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede afgifter er følgende :

— Belgien :
taxe de circulation sur les véhicules automobiles/verkeersbelasting op de autovoertuigen ;

— Danmark :
vægtafgift af motorkøretøjer mv.

— Tyskland :
Kraftfahrzeugsteuer.

— Frankrig :
taxe spéciale sur certains véhicules routiers.

— Grækenland :
τέλη κυκλοφορίας αυτοκινήτων.

— Spanien :
a) impuesto sobre actividades económicas,
b) impuesto sobre vehículos de tracción mecánica.

— Irland :
vehicle excise duties.

— Italien :
a) tassa automobilistica,
b) addizionale del 5 % sulla tassa automobilistica.

— Luxembourg :
taxe sur les véhicules automoteurs.

— Nederlandene :
motorrijtuigenbelasting.

— Portugal :
a) imposto de camionagem,
b) imposto de circulação.

— Det Forenede Kongerige :
vehicle excise duties.

Artikel 7

Såfremt en påhængsvogn eller sættevogn, der tilhører en virksomhed, som udfører transport for egen regning på en af de afsluttende strækninger, trækkes af et køretøj, der tilhører en virksomhed, som udfører transport for tredjemands regning, skal det i artikel 3 omhandlede dokument ikke forelægges for denne transport ; derimod skal der forelægges et andet dokument som bevis for den strækning, der er eller vil blive tilbagelagt med jernbane eller ad indre vandveje eller ad søvejen.

Artikel 8

Den indledende og afsluttende vejstrækning, der indgår i en kombineret transport, er fritaget for alle bestemmelser om obligatoriske tariffer.

Artikel 9

Når afsendervirksomheden som led i en kombineret transport udfører transporten på den indledende vejstrækning for egen regning, jf. Rådets første direktiv af 23. juli 1962 om fælles regler for visse former for vejgodstransport [1], kan den virksomhed, der modtager den transporterede vare, som undtagelse fra definitionen i ovennævnte direktiv, udføre transporten på den afsluttende vejstrækning til bestemmelsesstedet for egen regning ved hjælp af et trækkende køretøj, der tilhører den, eller som den har købt på afbetaling eller lejet i henhold til Rådets direktiv 84/647/EØF af 19. december 1984 om anvendelse af udlejningskøretøjer uden fører til godstransport ad landevej [2] og som føres af dens ansatte, medens påhængsvognen eller sættevognen er registreret af afsendervirksomheden eller lejet af denne.

Den indledende vejstrækning i en kombineret transport, der udføres af afsendervirksomheden ved hjælp af et trækkende køretøj, der tilhører den, eller som den har købt på afbetaling eller lejet i henhold til direktiv 84/647/EØF, og som føres af dens ansatte, medens påhængsvognen eller sættevognen er registreret af den virksomhed, der skal modtage den transporterede vare, eller er lejet af denne virksomhed, betragtes ligeledes, som undtagelse fra første direktiv af 23. juli 1962, som transport for egen regning, når transporten på den afsluttende vejstrækning udføres af bestemmelsesvirksomheden for egen regning i overensstemmelse med første direktiv.

[1] EFT nr. 70 af 6. 8. 1962, s. 2005/62. Direktivet er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 881/92 (EFT nr. L 95 af 9. 4. 1992, s. 1).
[2] EFT nr. L 335 af 22. 12. 1984, s. 72. Direktivet er ændret ved direktiv 90/398/EØF (EFT nr. L 202 af 31. 7. 1980, s. 46).

Artikel 10

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. juli 1993. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 11

1. Direktiv 75/130/EØF (1) ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser for så vidt angår gennemførelsesfristerne i bilaget, del A.

2. Henvisninger til det ophævede direktiv skal betragtes som henvisninger til nærværende direktiv og læses i henhold til den i bilaget, del B, anførte sammenligningstabel.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. december 1992.

På Rådets vegne

J. MacGREGOR

Formand

(1) Herunder de retsakter, hvorved dette direktiv er ændret, dvs. den relevante bestemmelse i tiltrædelsesakten af 1985 og direktiv 79/5/EØF, 82/3/EØF, 82/603/EØF, 86/544/EØF og 91/224/EØF.

BILAG

DEL A

Frist for gennemførelse eller anvendelse

Direktiv	Frist for gennemførelse eller anvendelse
75/130/EØF (EFT nr. L 48 af 22. 2. 1975, s. 31)	30. juni 1975
79/ 5/EØF (EFT nr. L 5 af 9. 1. 1979, s. 33)	1. juli 1979
82/ 3/EØF (EFT nr. L 5 af 9. 1. 1982, s. 12)	—
82/603/EØF (EFT nr. L 247 af 23. 8. 1982, s. 6)	1. april 1983
86/544/EØF (EFT nr. L 320 af 15. 11. 1986, s. 33)	1. juli 1987
91/224/EØF (EFT nr. L 103 af 23. 4. 1991, s. 1)	1. januar 1992

DEL B

Sammenligningstabel

Dette direktiv	Direktiv 75/130/EØF
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 6
Artikel 5	Artikel 7
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 11
Artikel 9	Artikel 12
Artikel 10	—
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 13
Bilag	—